ANUL XIII. No. 2174. | 4 PAGINI 3 LEI | Vineri 18 Septembrie 1936

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC

Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI

Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU | Director: AL. MUNTEANU | Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60, Administraţia 3.26.60, Redacţia şi provincia 3.26.69

Astăzi încep campionatele naţionale de tennis

Marele examen al tenismenilor noştri începe astăzi pe terenurile Tenis Clubului Român.

Ca în toţi anii competiţiunea va cuprinde două categorii, atât la domni cât şi la doamne — urmând să desemneze pe cei mai buni jucători şi jucătoare din ţară.

Dat fiind rolul covârşitor pe care-l joacă acest turneu la alcătuirea clasamentului celor mai buni jucători, la apelul clubului organizator a răspuns până acum un număr mare de jucători din Capitală şi provincie.

In cele câteva zile cât va ţine campionatul vor evolua pe courtsurile din str. dr. Staicovici cele mai bune rachete de cari dispunem în prezent.

Tragerea la sorţi care a avut loc aseară la ore târzii a desemnat ordinea şi data partidelor.

Jucătorii sunt rugaţi să consulte listele afişate la Tenis Club şi să fie prezenţi pe teren la ora indicată, pentru a nu împiedeca buna desfăşurare a concursurilor.

„Vedetele" turului României

Tudose — un atlet extraordinar, dar lipsit de rutină şi de supleţe

Am trecut în revistă într'un articol precedent, pe cei trei mari laureaţi ai «Turului României»: Gallienne, Grgac şi Kutsbach.

Terminând scurtul studiu asupra lor am promis să revenim şi să ne ocupăm de cei patru componenţi ai echipei României, dintre cari trei au adus splendid nimb de glorie ţărei, cucerind victoria pe naţiuni.

Consecvenţi făgăduielilor vom studia, în rândurile ce urmează, pe alergătorii cărora li s'a încredinţat greaua sarcină a apărărei culorilor noastre.

Vom trece deci, în revistă, pe: Constantin Tudose, Nicolae Ion Ţapu, Gheorghe Hapciuc şi Virgil Mormocea. Ne vom ocupa de ei în această ordine datorită faptului că, în «Turul României» isprăvile realizate i-au clasat astfel.

Tudose

Constantin Tudose este cel mai nou venit la sportul pedalei. Acest lucru însă nu l-a împiedicat să ajungă la cele mai mari onoruri. In scurta lui carieră a isbutit să cucerească titlurile naţionale la toate specialităţile (viteză, fond şi ciclo-cross), pe cari le deţine şi astăzi.

A făcut parte din echipa naţională care a participat la «Turul Franţei» şi a arătat, în ultimul timp, o formă constantă.

Este un tânăr excepţional de bine clădit din punct de vedere fizic: un atlet în toată puterea cuvântului. In cursele pe cari le-a disputat s'a bazat în mare măsură pe forţă şi deaceia, nu de puţine ori, bicicletele s'au frânt sub el. Este un veritabil distrugător al materialului şi, din această cauză, a pierdut alergări câştigate.

Inzestrat cu un formidabil sprint, rezultat al forţei lui herculiane, Tudose ar putea fi un alergător complet, capabil să joace roluri importante în cele mai pretenţioase loturi. Din păcate, campionul României nu excelează din punct de vedere technic. Câteodată se pare că el ignorează chiar, această noţiune.

De altfel, numeroasele pene suferite de el în cursul alergărilor disputate sunt rezultat al lipsei technicei. Tudose, alergând în forţă, nu evită accidentele de parcurs ci trece ca un bolid înainte, fără să ţină socoteală de gropi şi hârtoape.

Din fericire aceste defecte sunt parabile dar, spre a ajunge la acest lucru, Tudose trebue să muncească şi, mai ales, să asculte pe cei cari îl îndrumează şi îl sfătuiesc.

Tactica, deasemenea nu este o noţiune prea bine cunoscută de Tudose. Nu ştie să-şi plaseze sprintul decât atunci când el trebue să se producă, respectiv la sfârşiturile de cursă, şi nu se pricepe să-şi studieze adversarii şi să înveţe să-i cunoască.

Ca atlet, în schimb, Tudose este tot ceiace poate fi mai bun. Urcă admirabil şi coboară vertiginos, dând dovadă, la vale, de o nemaipomenită temeritate.

Dacă antrenamentul raţional şi stu-

(Continuare în pag. II-a)

Ţapu şi Hapciuc având între ei pe turcul Iranian

Tudose

După recentele succese repurtate de Lt. Papană peste ocean

O telegramă a forului organizator din Los-Angeles, confirmă succesul aviatorului român

O tentativă de record New-York-Paris? Un raid în jurul lumii în 5 zile

SUS: Dela stânga la dreapta, Harold Johnson campionul Statelor Unite, *Lt. Al. Papană (România)*, Dick Granere, campionul Canadei; JOS: *Michel Détroyat (Franţa)*, ex campion mondial de acrobaţii; Milo Burcham campion mondial de zbor pe spate (4 ore, 5 m.) şi G. Achgelis (Germania).

Nu ne despart decât zece zile de când la depărtare de peste zece mii de km. de patrie, pe coasta Pacificului, un român, a afirmat în mod strălucit acest nume, poate pentru prima oară pronunţat pe acele meleaguri, tocmai într'un domeniu — al aeronauticei — care pe măsură ce timpul se scurge, apare din ce în ce mai mult ca apanajul naţiunilor civilizate.

Intr'adevăr, cu ocazia marilor manifestaţiuni aeriene ce au avut loc la Los-Angeles, în zilele de 4, 5, 6, 7 şi 8 Septembrie a. c., concursurile naţionale anuale ale aviaţiei americane, «National Air Races», din lotul aviatorilor participanţi — veniţi din toate continentele — s'a remarcat în mod deosebit, prin arta cu care executa zborurile acrobatice, un tânăr concurent: locot. Alex. Papană din România.

Reprezentantul nostru, alături de marele pilot care este Michel Détroyat (Franţa), a cules sufragiile unanime ale unei mulţimi entuziaste, evaluate la circa un sfert de milion de oameni — în majoritate sezonişti de pe coasta Californiei — prilejuind ţării cinstea de a-şi vedea culorile alături de cele franceze, înălţate la pavilionul victoriei, în sunetele «Marsseillez»-ei şi ale Imnului Regal Român.

Şi să nu ne îndoim de calitatea concursurilor din «National Air Races», egidă sub care se prezintă cea mai puternică manifestaţiune anuală publică, din toate statele globului. Inutil deci să mai susţinem că depăşeşte din toate punctele de vedere trecutul campionat olympic din Berlin (31 Iulie a. c.). Vom spune în treacăt numai că încă la deschidere a căzut victimă unul dintre cei mai mari zburători ai timpului, americanul Rascoe Turner, de mai multe ori recordman mondial.

UN ROMAN LA RADIO U. S. A.

După închiderea concursurilor din Los-Angeles, învingătorii au fost sărbătoriţi printr'un banchet monstru.

In atmosfera festivă a acestui banchet, Michel Détroyat şi locot. Papană, au fost încontinuu, obiectul de admiraţie al celor 1500 de convivi. Apoi locot. Papană a fost invitat să vorbească la microfon.

Inainte ca reprezentantul nostru să-şi spună cuvântul, comandantul aviaţiei americane a spus:

In numele concursurilor aeronautice naţionale («Naţional Air Races») 1936, am onoarea să vă prezint, două personagii importante din lumea aviatică.

Invitaţii noştri, aci în Studio, sunt d-ra Jaqueline Cochram renumită în toată lumea pentru multele ei explorări aviatice şi una din cele mai renumite aviatoare de curse de sex femenin din America.

Celălalt este locotenentul Alexandru Papană România, unul dintre cei mai neîntrecuţi aviatori, foarte vestit în Europa pentru iuţeală şi acrobaţie.

O telegramă oficială, sosită acum face elogiul ţării şi reprezentantului ei:

Los Angeles
Via West. . .
Comitetul Naţional
al Concursurilor Aeriene
către
Aero Clubul Regal al României
Bucureşti

Comitetul Concursurilor Aeronautice Americane «National Air Races», trimite felicitări entuziaste, pentru exhibiţiunile strălucite ale locot. Alexandru Papană.

Zborurile extraordinare efectuate de Papană, fac cinste atât lui cât şi ţării sale.

Salutări.

Clifford Henderson
Director General

PROECTE

Actualmente locot. Papană, întreprinde un turneu aerian prin America de Nord, la bordul micului său biplan de acrobaţii «Bucker-Jungmeister», vizitând oraşele cu o înaintată industrie aeronautică, pentru a se fixa asupra uzinei care să-i construiască un avion special de mare raid, pe care urmează să-l piloteze într'un zbor în jurul lumii.

Amintim că, în timp ce în Europa avioanele de mare raid nu depăşesc 9090 km., industria americană a realizat aparate ce ating 12.000 km. rază de acţiune.

Concomitent cu construirea acestui aparat, locot. Papană va urma cursurile unei şcoale superioare de perfecţionare în arta zborului, navigaţia celestă, etc., aceasta fiind obiectivul principal, ce constitue preocuparea de căpetenie a locot Papană peste ocean.

Odată pregătit complet, el va încerca să facă ocolul lumii în 5 zile şi New-York Paris.

Federaţia ungară de football a aprobat disputarea matchului România-Ungaria

M. L. Sz. a ţinut Marţi seară o importantă şedinţă pe ordinea de zi a căreia a figurat şi chestiunea angajărei matchului inter-ţări România-Ungaria.

In urma relatărilor d-lui Fodor, secretarul acestui for, s'a aprobat cu unanimitate disputarea acestui match pentru data de 4 Octombrie.

Moţi Spakow arată ce l-a îndemnat să abandoneze titlul de campion al României

Scrisoarea adresată F.R.B. Spakow va fi sărbătorit în cadrul unei şedinţe solemne a federaţiei

Boxul românesc trăeşte un eveniment pe cât de important, pe atât de neobişnuit: campionul României la toate categoriile, Moţi Spakow, vedeta necontestată a ultimei decade pugilistice, şi-a anunţat definitiva sa retragere din lumea ringului.

In şedinţa de Marţi seara a Federaţiei Române de Box, Moţi Spakow a prezentat o scrisoare, concepută în termeni patetici, în care, după ce pomeneşte supărările pe care a trebuit să le înfrunte în lunga sa carieră pugilistică, încheie arătând că pune titlul la dispoziţia Federaţiei şi că abandonează, în mod irevocabil, meseria de boxeur.

De data aceasta, gestul lui Spakow, — al unui Spakow mereu repezit şi neserios, — prezintă amprenta sigură a unei hotărâri îndelung chibzuite şi exprimate cu multă fermitate. Fără doar şi poate, deaceea, că ne găsim în faţa unui act irevocabil şi prin aceasta de o deosebită semnificaţie pentru viaţa noastră pugilistică.

Retragerea unui campion de anvergura lui Moţi Spakow, marchează, incontestabil, un moment senzaţional în analele boxului românesc şi justifică popasul unei discuţii.

Gestul lui Spakow e, fără îndoială, regretabil, cu atât mai mult cu cât e urmarea unei plictiseli şi a unor suferinţi sufleteşti. Cu o altă explicaţie, de-o pildă cu motivul că ar fi sunat ceasul pentru o retragere onorabilă, renunţarea lui Spakow, ar fi fost mai puţin supărătoare...

In orice caz, dealtfel, problema nu ne pasionează prin prizma lui Spakow, — care nu mai putea furniza nici un fel de perspectivă boxului românesc şi mai târziu cu un an sau doi, tot la gestul acesta ar fi trebuit să recurgă, — ci ne interesează prin faptul că plecarea lui Spakow lasă în urmă o mare vacanţă. O vacanţă pe care nu o va rezolva nici decum deschiderea unei noui competiţiuni şi instalarea unui nou campion. O vacanţă căreia, din păcate, nu i-se poate prevedea momentul final.

Căci adevărul acesta este: Spakow n'are înlocuitor...

Nu e veselă constatarea aceasta, dar din moment ce reprezintă o stare de lucruri bine verificată, trebuie să fie înregistrată aşa cum e. Iată, în zece ani de zile de când stăpâneşte Spakow campionatul naţional la toate categoriile, nu s'a ridicat nici un element, nu care să-l depăşească, dar cel puţin să-l apropie pe Spakow.

Cine? Pavelescu? Jean Marinescu? Axioti? Şerbănescu?

In steaua acestuia din urmă, am crezut într'o oarecare măsură. Matchul de acum două săptămâni ne-a lămurit însă. Challengerul s'a comportat lamentabil în faţa unui Spakow, care, de netăgăduit, nu mai posedă nici suflul, nici rezistenţa, nici vigoarea şi nici dragostea de luptă a acelui Spakow care strălucit acum câţiva ani.

Multe păcate a avut acest Spakow. Boxul lui n'a fost niciodată lecţie de cavalerism. Atitudinea lui n'a cunoscut niciodată exagerări de... demnitate. Trebuie însă să recunoaştem, — dincolo de jocul simpatiilor şi adversităţilor, — că a fost un autentic talent pugilistic. Un bun boxeur. Un element care ar fi putut parcurge drumuri mai interesante, dacă ar fi fost însoţit în cariera sa de mai multă seriozitate şi mai multă conştiinciozitate profesională.

Dar, însfârşit, capitolul Spakow atât de sbuciumat şi de complicat s'a închis. Iar timpul va aşterne peste el lespede de uitare.

Regele a murit!

Fir păcate însă nu putem striga istoricul răspuns: Trăiască Regele

Jack Berariu

Scrisoarea lui Moţi Spakow

Am publicat eri comunicatul federaţiei române de box, prin care s'a luat act de faptul că Moţi Spakow a renunţat la titlul de campion de box al României la toate categoriile.

Renunţarea lui Spakow s'a produs prin următoarea scrisoare, prezentată în şedinţa de Marţi seara a F. R. B.-ului

Cu aceasta am onoare a vă depune titlul de «Campion de Box al României la toate categoriile» — titlu pe care l-am apărat în nenumărate rânduri şi pe care l-am deţinut cu foarte mici întreruperi timp de 9 ani.

Vă înmânez centura cu durere în

(Continuare în pag. 2-a)

D. Plagino nu demisionează dela U. F. S. R.

O precizare a preşedintelui U. F. S. R.

D. G. Plagino, preşedintele U. F. S. R., ne trimite, cu rugămintea de a publica, rândurile de mai jos, cari în fond, sunt o complectare a articolului nostru apărut zilele trecute.

Luăm deci cu plăcere act de precizarea d-lui Plagino — precizare pe care, mărturisim, o aşteptam tocmai în sensul celor cuprinse în scrisoarea d-sale de mai jos:

Stimate Domnule Director,

Citesc în onoratul domniei voastre ziar «Gazeta Sporturilor» cu data de Marţi 15 Septembrie 1936, că aş fi manifestat intenţiunea de a părăsi Uniunea Federaţiunilor de sport dorind a mă odihni.

Ţiu să vă aduc la cunoştinţă că deocamdată nu m'am gândit la acest lucru, preocupat fiind de alte probleme mult mai importante.

N'aşi găsi o clipă de linişte dacă aşi părăsi o instituţie căreia i-am consacrat o mare parte din viaţa mea, acum, când întrevăd posibilitatea unor zile mai fericite pentru o mişcare atât de necesară, mai ales astăzi, neamului nostru.

Vă mulţumesc pentru frumoasele cuvinte cu care apreciaţi modestele iniţiative şi munca mea de până acum.

Mă văd obligat să vă fac o mărturisire, personal nu sunt mulţumit, aş fi avut dorinţa să realizez mult mai mult, dar precum ştiţi U. F. S. R. nu a avut posibilităţi materiale şi bunele noastre intenţiuni au rămas în cele mai dese cazuri simple desiderate. Aceasta este Domnule Director cea mai mare mâhnire a mea şi pe care vă o mărturisesc deschis.

Primiţi vă rog Domnule Director cu mulţumirile mele pentru ospitalitatea dată acestor rânduri, asigurarea deosebitei mele consideraţiuni.

George A. Plagino